

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.893 van 16 juni 2011
in de zaak A. 196.964/VII-37.841.**

In zake : de VZW HET VERBOND DER VLAAMSE
 TANDARTSEN (VVT)
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Nicole Van Ranst en Stefaan Verbouwe
 kantoor houdend te 1150 Brussel
 Tervurenlaan 270
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
 van Volksgezondheid
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Emmanuel Jacobowitz
 kantoor houdend te 1160 Brussel
 Tedescolaan 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 2 juli 2010, strekt tot de nietigverklaring van het artikel 6 van het koninklijk besluit van 15 maart 2010 houdende de benoeming van de leden van de Planningscommissie - Medisch aanbod, in zoverre Sofie De Turck als plaatsvervangend lid van deze commissie wordt benoemd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 mei 2011.

Staatsraad Eric Brewaeyts heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Patrik De Maeyer, die loco advocaat Emmanuel Jacobowitz verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Artikel 35octies van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de gezondheidsberoepen (hierna: koninklijk besluit nr. 78) richt een Planningscommissie - Medisch aanbod op. Volgens artikel 35octies, § 3, bepaalt de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit de samenstelling ervan.

4. Het koninklijk besluit van 2 juli 1996 tot vaststelling van de regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van deze commissie (hierna: koninklijk besluit van 2 juli 1996) specificeert in artikel 2, 4°, dat daarin twee tandartsen zetelen "gekozen onder de kandidaten voorgedragen door elk van de representatieve beroepsorganisaties van tandartsen".

5. Artikel 3, § 1, van het koninklijk besluit van 2 juli 1996 stelt bovendien : "Voor elk lid bedoeld in artikel 2, behalve voor die bedoeld in punt 7°, wordt er, onder dezelfde voorwaarden als de werkende leden, een plaatsvervanger benoemd".

6. Artikel 211 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen voorziet in de organisatie van verkiezingen, op basis waarvan de vertegenwoordiging van de representatieve beroepsorganisaties wordt geregeld in de door de Koning aangeduide organen van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (hierna : RIZIV).

7. In uitvoering hiervan stelt het koninklijk besluit van 6 februari 2003 de voorwaarden vast waaraan de beroepsorganisaties van tandartsen moeten voldoen om als representatief te worden erkend, evenals de nadere regelen betreffende de verkiezingen van vertegenwoordigers van de tandartsen in sommige beheersorganen van het RIZIV.

8. In het kader van de hernieuwing van de mandaten bij de Planningscommissie - Medisch aanbod stellen meerdere beroepsorganisaties van tandartsen hun kandidaten voor. De Vlaamse Beroepsvereniging Tandartsen stelt Sofie De Turck en Fernand Vandekerckhove voor als effectief respectievelijk als plaatsvervangend lid, en de verzoekende partij stelt Patrick Helderweirt respectievelijk Dirk Barbier voor.

9. In antwoord op een parlementaire vraag van 8 januari 2009 aan de minister van Volksgezondheid (Vr. en Antw. Senaat 2008-09, 8 januari 2009, 4-2221 (Vr. L. Ide)) bevestigt de minister dat het Verbond der Vlaamse Tandartsen als een representatieve beroepsvereniging wordt beschouwd, net zoals de Société de Médecine Dentaire en Chambres Syndicales Dentaires.

10. Artikel 6 van het koninklijk besluit van 15 maart 2010 houdende de benoeming van de leden van de Planningscommissie - Medisch aanbod bepaalt de personen die als plaatsvervangend of als werkend lid worden benoemd bij die commissie.

11. De verzoekende partij vordert de nietigverklaring van dit koninklijk besluit "in zoverre de Koning in artikel 6 (...) is overgegaan tot de benoeming van mevrouw Sofie De Turck, als plaatsvervangend lid, met de melding dat zij is voorgedragen door een representatieve beroepsorganisatie van tandartsen".

IV. Onderzoek van het middel

Standpunten van de partijen

12.1. De verzoekende partij roept als enig middel de schending in van artikel 2, 4°, van het koninklijk besluit van 2 juli 1996, van het beginsel patere legem quam ipse fecisti, van de motiveringsplicht, en van het principe van de evenredige vertegenwoordiging.

Het middel houdt in essentie in dat het bestreden besluit Sofie De Turck ten onrechte als plaatsvervangend lid benoemt, aangezien zij is voorgedragen door de Vlaamse Beroepsvereniging Tandartsen, die volgens de verzoekende partij geen representatieve organisatie van beoefenaars van de tandheelkunde is in de zin van het koninklijk besluit nr. 78 en van het koninklijk besluit van 6 februari 2003. Het bestreden besluit zou ook geen motivering

bevatten ter verantwoording van de niet-naleving van deze normen. Bovendien schendt het besluit volgens de verzoekende partij "het principe van de evenredige vertegenwoordiging" door aan een vereniging die minder dan 400 leden telt eenzelfde gewicht te geven als aan een vereniging die meer dan 3.400 leden telt "hetgeen een manifeste ongelijke behandeling betekent".

12.2. De verwerende partij stelt in haar memorie van antwoord dat de verzoekende partij ten onrechte verwijst naar het koninklijk besluit van 6 februari 2003. Dit koninklijk besluit heeft volgens haar immers uitsluitend betrekking op de voorwaarden waaraan de beroepsorganisaties dienen te voldoen opdat zij bepaalde leden kunnen voordragen voor de verkiezingen van vertegenwoordigers bij de organen van het RIZIV, zoals blijkt uit de artikelen 211 en 212 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen. Het koninklijk besluit van 6 februari 2003 werd volgens haar niet geschonden aangezien het niet van toepassing is op de benoeming van de leden van de Planningscommissie - Medisch aanbod.

De verwerende partij verwijst ook naar het antwoord op de schriftelijke vraag van Louis Ide van 8 januari 2009 waarbij de minister van Volksgezondheid opmerkt dat de Vlaamse Beroepsvereniging Tandartsen wel degelijk als representatief dient te worden beschouwd. Doordat de verwerende partij het niet-toepasselijke koninklijk besluit van 6 februari 2003 dan ook niet heeft kunnen schenden, zou niet moeten worden gemotiveerd waarom artikel 1 van voormeld koninklijk besluit niet werd gevolgd.

Wat betreft de vermeende schending van de motiveringsplicht werpt de verwerende partij op dat de verzoekende partij niet weergeeft hoe dit beginsel werd geschonden, waardoor het middel op dit punt niet ontvankelijk zou zijn. Verder merkt de verwerende partij op dat zij geen kennis heeft van het bestaan van het beginsel van de evenredige vertegenwoordiging. Ten slotte stelt zij dat de verzoekende partij geen belang heeft "om de schending van het gelijkheidsbeginsel op te werpen". De kandidaat van de verzoekende partij voor de positie van effectief

lid van de Planningscommissie - Medisch aanbod werd immers tot dit mandaat benoemd en bovendien werd de kandidate van de Vlaamse Beroepsvereniging Tandartsen voor de positie van effectief lid slechts benoemd tot plaatsvervangend lid, zodat de verzoekende partij effectief zal zijn vertegenwoordigd in de Planningscommissie - Medisch aanbod, terwijl de vertegenwoordiger van de Vlaamse Beroepsvereniging Tandartsen slechts zal zetelen bij verhindering of afwezigheid van het effectief lid.

12.3. In de memorie van wederantwoord voegt de verzoekende partij toe dat, zo het koninklijk besluit van 6 februari 2003 enkel geldt voor wat betreft de vertegenwoordiging van tandartsen in de beheersorganen van het RIZIV, de verwerende partij niet aangeeft op basis van welke rechtsregel dergelijke representativiteit dan wel dient te worden beoordeeld. De minister van Volksgezondheid kan bezwaarlijk verschillende criteria hanteren bij de beoordeling van de representativiteit van een beroepsvereniging, al naargelang het orgaan waarin vertegenwoordigers van deze beroepsverenigingen zetelen. Het bestreden besluit ontbeert volgens de verzoekende partij elke motivering aangaande de vraag welke organisaties als representatief kunnen worden beschouwd en op basis van welke criteria tandartsen kunnen worden geselecteerd als lid van de Planningscommissie - Medisch aanbod. Ten slotte heeft de verzoekende partij een belang bij het invoeren van de schending van "het gelijkheidsbeginsel", "in de mate dat zij, bij verhindering, afwezigheid, ontslagname of overlijden van het door haar afgevaardigde effectieve lid, niet zelf een vervanger kan aanduiden en aldus niet langer zou zijn vertegenwoordigd in de commissie, terwijl zij in Vlaanderen meer dan 80% van de actieve Vlaamse tandartsen vertegenwoordigt".

Beoordeling

13.1. Het koninklijk besluit van 6 februari 2003 bepaalt de voorwaarden waaraan de beroepsorganisaties van tandartsen en de groeperingen van beroepsorganisaties van tandartsen moeten voldoen om als representatief te

worden erkend. Het besluit bevat ook een aantal bepalingen inzake de verkiezingen van de vertegenwoordigers van de tandartsen in sommige beheersorganen bij het RIZIV.

Artikel 6 van dit koninklijk besluit stelt dat de bepalingen van toepassing zijn op de mandaten die de vertegenwoordigers van de beroepsorganisaties van tandheelkundigen hebben in de organen die wettelijk deel uitmaken van het RIZIV.

Hieruit blijkt dat de voorwaarden waaraan de beroepsorganisaties van de tandartsen moeten voldoen om als representatief te worden erkend, louter van toepassing zijn op de vertegenwoordiging van de beroepsorganisaties van tandheelkundigen in de organen die wettelijk deel uitmaken van het RIZIV.

De Planningscommissie-Medisch Aanbod maakt wettelijk geen deel uit van het RIZIV, zodat de bepalingen inzake representativiteit van het voormelde koninklijk besluit van 6 februari 2003 er niet op van toepassing zijn. De minister moet in dit geval niet motiveren waarom hij de voorwaarden van het koninklijk besluit van 6 februari 2003 niet respecteert.

13.2. Bijgevolg moet een "representatieve beroepsorganisatie" worden begrepen in de spraakgebruikelijke betekenis van het woord. Van Dale, Groot woordenboek der Nederlandse taal, omschrijft een representatieve (beroeps)organisatie als "een zodanige organisatie die voldoende gezag heeft om de beroepsgenoten te vertegenwoordigen".

De minister van Volksgezondheid heeft verduidelijkt dat hij de Vlaamse Beroepsvereniging Tandartsen consulteert en als representatief beschouwt.

De kandidaat van de verzoekende partij werd benoemd tot effectief lid, terwijl de kandidaat van de Vlaamse Beroepsvereniging Tandartsen werd benoemd tot plaatsvervangend lid. Het Verbond der Vlaamse Tandartsen, de verzoekende partij, heeft meer dan 3.400 leden, terwijl de Vlaamse Beroepsvereniging Tandartsen minder dan 400 leden telt. Er kan redelijk van worden uitgegaan dat dit verschil steunt op het ledental van de onderscheiden beroepsorganisaties zodat een onderscheid wordt gemaakt op basis van een pertinent criterium. Bovendien heeft de Koning er voor geopteerd om zowel vertegenwoordigers van het Verbond der Vlaamse Tandartsen, als van de Chambres Syndicales Dentaires, de Société de Médecine Dentaire en de Vlaamse Beroepsvereniging Tandartsen te benoemen, waardoor een maximum aan representatieve beroepsorganisaties in de zin van het koninklijk besluit van 2 juli 1996 zijn vertegenwoordigd in de Planningscommissie - Medisch aanbod. De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat er een schending is van het zogenoemde "beginsel van evenredige vertegenwoordiging".

Het enig middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zestien juni tweeduizend en elf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Luc Hellin